

12

Prikaz odluke suda

Broj predmeta: 6/2011

Sud: Apelacioni sud Crne

Gore

Odjeljenje: Krivično odjeljenje

Vrsta predmeta: KSŽ -

Drugostepeni krivični predmeti iz oblasti organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina

Vrsta odluke: Presuda

Datum odluke: 20.04.2011.

Prethodna odluka: -

Ksž.br. 6/2011

U IME CRNE GORE

APELACIONI SUD CRNE GORE, u vijeću sastavljenom od sudije Milića Medjedovića, kao predsjednika vijeća, sudija Milivoja Katnića i Zorana Smolovića, kao članova vijeća, uz učešće namještenika suda Rašović Milice, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Č. Đ. iz I., H. N., zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja u pokušaju iz čl. 416 st.3 u vezi stava 1 u vezi čl. 20 Krivičnog zakonika (Kz-a), odlučujući o žalbama Vrhovnog državnog tužilaštva-Odjeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina i branioca optuženog, adv. I. iz P., izjavljenim protiv presude Višeg suda u Podgorici Ks.br.47/09 od 29.11.2010. godine, nakon održane sjednice vijeća u smislu čl.393 Zkp-a, u prisustvu optuženog i njegovog branioca adv. M. I. iz P., po zamjeničkom punomoćju, a u odsustvu uredno obaviještenog Vrhovnog državnog tužioca, dana 20.04.2011. godine, donio je

PRESUDU

Odbijaju se kao neosnovane žalbe Višeg državnog tužilaštva - Odjeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala korupcije, terorizma i ratnih zločina i branioca optuženog Č. Đ. i potvrđuje presuda Višeg suda u Podgorici Ks.br.47/09 od 29.11.2010 godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg suda u Podgorici Ks.br.47/09 od 29.11.2010.godine, optuženi Č. Đ. iz I., opština H. N., oglašen je krivim da je počinio krivično djelo zloupotreba službenog položaja u pokušaju iz čl. 416 st.3 u vezi stava 1 u vezi čl. 20 Kz-a, za koje djelo je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 6(šest) mjeseci.

Optuženi je i obavezan da plati na ime troškova krivičnog postupka-paušala sudu iznos od 100,00 €, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Protiv navedene presude blagovremeno su izjavili žalbe Vrhovno državno tužilaštvo-Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina i branilac optuženog.

Državni tužilac je izjavio žalbu zbog odluke o kazni, sa predlogom da ovaj sud uvaži žalbu i optuženom izrekne kaznu zatvora u dužem trajanju.

Branilac optuženog je izjavio žalbu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakonika, sa predlogom da ovaj sud ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje ili istu preinači na način što će optuženog osloboditi od optužbe. U žalbi je stavljen predlog da se optuženi i njegov branilac obavijeste o terminu održavanja sjednice vijeća ovog suda.

Po razmatranju spisa predmeta Vrhovno državno tužilaštvo je u smislu čl. 392 Zkp-a stavilo predlog, da se žalba Vrhovnog državnog tužilaštva- Odjeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina uvaži a žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama izjavljenih žalbi, pazeći po službenoj dužnosti i na povrede zakonika u smislu čl. 398 Zkp-a, ovaj sud je našao :

- žalba su neosnovane.

U postupku donošenja pobijane presude niti u samoj presudi nijesu počinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka na čije postojanje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, kao ni povrede postupka na koje se ukazuje u žalbi branioca optuženog. Navedeni razlozi u obrazloženju pobijane presude u saglasnosti su sa izrekom te presude, tim razlozima obuhvaćena je bitna sadržina svih izvedenih dokaza, a o odlučnim činjenicama su dati jasni i dovoljni razlozi.

Ocjenjujući odbranu optuženog i izvedene dokaze pravilno je prvostepeni sud utvrdio da je optuženi Č. Đ. počinio krivično djelo opisano u izreci pobijane presude, čime je na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio odredbe krivičnog zakonika.

Činjenično utvrđenje prvostepenog suda je zasnovano na saglasnim i u pogledu bitnih činjenica identičnim iskazima svjedoka M. B., L. J., Č. D. i ovlaštenog predstavnika O. H. N., L. Z., saslušanog u svojstvu svjedoka. Ti iskazi imali su i potvrdu u činjenicama koje proizilaze iz Ugovora o poslovnoj saradnji i vansudskom poravnanju zaključenih između optuženog, kao zastupnika opštine H. N. i ugovarača - svjedoka Č. D.

Navedenim dokazima sa sigurnošću je utvrđeno da je optuženi, kao službeno lice - predsjednik O. H. N., zastupajući tu opštinu, protivno čl. 38 tač.7 Statuta O. H. N., zaključio Ugovor o poslovnoj saradnji sa Č. D., advokatom iz K., da u ime te Opštine utužuje vlasnike stanova zbog neplaćenih naknada za investiciono održavanje zgrada na teritoriji O. H. N., koji ugovor nije predviđao bilo kakve posledice za advokata u slučaju neispunjenja ugovora, a kada nije došlo do realizacije ugovora, jer Opština nije ispunjavala svoje obaveze, zbog potraživanja navedenog advokata po ugovoru, zaključio sa istim u ime iste Opštine vansudsko poravnanje, kojim je ovom advokatu priznao dug Opštine za pokretanje postupka za 3926 dužnika u iznosu od 147.225,00 eura i obavezao Opštinu da na ime tog duga mjesečno počev od 01.02.2003. godine i najkasnije do 5-og u mjesecu, uplaćuje neto iznos od 1.650,00 eura, uvećan za troškove PDV-a, što je u ukupnom iznosu 99.000,00 eura i 16.830,00 eura na ime PDV-a, a ukoliko prekorači rok za uplatu mjesečnih iznosa isplati advokatu cjelokupan iznos 147.225,00 eura, na koji način su stvorene finansijske obaveze za tu Opštinu u smislu njenog zadužanja u navedenom iznosu i periodu od pet godina, iako odluku shodno navedenoj odredbi Statuta O. H. N. donosi Skupština opštine kao kolektivni organ, a ne Predsjednik opštine kao inokosni organ opštine, čime je optuženi kao službeno lice prekoračenjem granica svog službenog ovlašćenja, predviđenih čl.45 navedenog Statuta, pokušao pribaviti imovinsku korist pomenutom advokatu u navedenom iznosu, pa su u takvim radnjama optuženog sadržana obilježja krivičnog djela za koje je oglašen krivim i osuđen.

Neosnovano se u žalbi branioca optuženog navodi da je izreka presude nejasna i nerazumljiva, protivrječna razlozima presude i da postoji znatna protivrječnost između onog što se navodi u razlozima presude o sadržini isprava i samih isprava. Nasuprot tim navodima izreka pobijane presude u pogledu opisa krivičnog djela je u potpunosti razumljiva, dati razlozi u potpunosti odgovaraju zaključivanju prvostepenog suda iz izreke pobijane presude, oni ne sadrže protivrječnosti navedene u žalbi branioca optuženog. Posebno su lišeni svakog osnova navodi da je prvostepeni sud pogrešno tumačio odredbe člana 45 Statuta SO H. N., jer iz njih ne proizilazi i ovlašćenje predsjednika opštine da odlučuje i time zaključuje finansijske obaveze Opštine, to je u nadležnosti Skupštine opštine, što znači da nije postojala odluka odnosno njena

saglasnost za zaključenje ugovora i vansudskog poravnanja kojima su predviđena zaduženja opštine, već je njegova obaveza da realizuje i izvršava odluke Skupštine opštine. Dati su razlozi i u pogledu subjektivnog odnosa optuženog prema počinjenom djelu, pri čemu je za postojanje krivičnog djela potreban umišljaj tj. da je optuženi bio svjestan da prekoračenjem granica svog službenog ovlašćenja pribavlja drugom korist, u konkretnom slučaju optuženi je bio svjestan pribavljanja imovinsko koristi ugovaraču Č. D., pa kako namjera ne predstavlja obilježje krivičnog djela za koje je optuženi oglašen krivim, to nije bilo potrebno ni davati razloge u vezi sa tim.

Takodje, neosnovano se u žalbi branioca optuženog navodi da je pobijana presuda donijeta uz pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, što je za posledicu imalo donošenje nezakonite presude. Ovo iz razloga što je prvostepeni sud pravilnom ocjenom izvedenih dokaza u potpunosti utvrdio činjenično stanje, iz kojeg proizilazi da je optuženi prekoračio granice svog službenog ovlašćenja na način opisan u izreci pobijane presude, pa navodi žalbe kojima se osporavalo činjenično utvrđenje i pravni zaključak prvostepenog suda nijesu od značaja i od uticaja za donošenje drugačijeg zaključka suda.

Ispitana je pobijana presuda i u dijelu odluke o kazni, u odnosu na žalbu branioca optuženog u tom dijelu je ispitana koristeći se po službenoj dužnosti proširenim dejstvom žalbe - čl. 401 Zkp-a, pa je našao da su obje žalbe neosnovane.

Naime, prilikom odlučivanja o kazni, pravilno je prvostepeni sud našao da olakšavajuće okolnosti koje se odnose na raniji život optuženog, koji je bio bezporočan, što je odraz njegovog pozitivnog ponašanja i vladanja u društvu, njegovih ličnih prilika tj. da je porodičan čovjek i okolnost da se oštećena Opština nije pridružila krivičnom gonjenju protiv optuženog, uz okolnost da je optuženi starije životne dobi i da je od počinjenog djela proteklo skoro devet godina, mogu se u svojoj skupnosti smatrati naročito olakšavajućim okolnostima a time i okolnostima za primjenu odredbi o ublažavanju kazne iz čl. 45 tač. 3 Kz-a u granicama ublažavanja kazne iz čl. 46 Kz-a, te da je djelo ostalo u pokušaju, što predstavlja posebnu okolnost za ublažavanje kazne iz čl. 45 tač. 1 u vezi čl. 20 st. 3 Kz-a, pa mu je pravilno odmjerio kaznu zatvora u trajanju od 6(šest) mjeseci, koja je maksimalno ublažena ispod zakonom predviđene kazne za krivično djelo za koje je oglašen krivim koja je srazmjerana stepenu krivice optuženog i težini počinjenog djela i predstavlja onu mjeru koja je neophodno potrebna za postizanje svrhe kažnjavanja iz čl. 32 Kz-a, u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija iz čl. 4 st. 2 Kz-a. Nije imalo mjesta izricanju strožije kazne kako se to predlaže u žalbi državnog tužioca, dok se za izricanje blaže krivične sankcije nijesu stekli zakonski uslovi.

Sa iznijetih razloga, na osnovu čl. 406 Zkp-a, odlučeno je kao u izreci presude.

APELACIONI SUD CRNE GORE
Podgorica, dana 20.04.2011. godine

Zapisničar,
Rašović Milica, s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA
Millć Medjedović, s.r.